

જિયો અજન્મા સમયસાર

જિયો અજન્મા સમયસાર રે,
 દીઠો અરૂપી જ્ઞાનાકાર રે;
 પ્રભુ પહોંચાડજો ભવ-પાર રે,
 મહારી વિનતડી લિજો સ્વીકાર રે.
 ‘જ્ઞાન’ શેને કહેવાય ? મને નો’તી એ ખબર;
 વિશ્વ ચલવનાર હું, હાય ભ્રાંતિ બેખબર.
 દિવ્ય મેળવણ ‘દાદા’ ભેળવનાર રે,
 વહેતું જીવન છે શુકલ દુગ્ધાર રે.... જિયો....
 મુને ઝંખના હતી, મિલે સત રાહબર;
 ગુપ્ત કામના ફળી, ખૂલ્યાં જ્ઞાન-અંબર.
 વહાલા અનાદિ અંતના યાર રે,
 શુદ્ધ પિલાયો ‘પર્મેનન્ટ’ પ્યાર રે.... જિયો....
 પાપ ‘પક્કડે’ જ છે, કર્મ ‘જક્કડે’ જ છે;
 જીવ ‘લટ્ટકે’ જ છે, શિવ અક્રમે જ છે.
 માથે ‘હું પદ’ની હેલનો ભાર રે,
 કહાના શિરેથી ગાગર ઉતાર રે.... જિયો....
 ઓહ, વેલ એન્ડ વહાવ, ઓહ કૂવા અને વાવ;
 બધે પરદેશી તાવ, દેશી ભૂવા દાદુ આવ.
 જીવે પડવાંથી ગૂંચેલી જાળ રે,
 કપટ-પરદાથી સૃષ્ટિ સંચાર રે.... જિયો....
 કરું ‘ફોન’ કોર્ડલેસ, મારે જોવો છે સ્વદેશ;
 ખપે સાથ હંમેશ, દિયો મોક્ષમાં પ્રવેશ.
 દિયો દેવલોક દિવ્ય સહકાર રે,
 તોડો ત્રિભંગી વિશ્વી જંજાળ રે.... જિયો....
 કાલાવાલા કરું છું બાકી બાળ અબુધ છું;
 નથી ઠામ ઠેકાણું, તારો હાથ પકડું છું.
 ‘દાદા’ ! જોડયો છે આતમતાર રે,
 ઘટે, ‘જ્ઞાન’ કેરી કંકરી માર રે.... જિયો....

